

מערך שיעור בעקבות צפייה בסרטון הקצר "השקט שאחרי התאונה"

<https://www.youtube.com/watch?v=SovJP3v09Lo&t=439s>

רקע:

לצערנו הרב בחודשים האחרונים אנחנו עדים לגל של תאונות דרכים קטלניות. מעבר לתאונות הקטלניות כמעט בכל יום בממוצע מתרחשת תאונה גם אם נחשבת קלה-בנונית אשר אינה מדווחת בחדשות ובאמצעי התקשורת השונים. אנו כצוות החינוכי מחויבים לתת התייחסות לתופעה הגובה בכל שנה מספר רב של הרוגים ופצועים בניהם ילדים.

התלמידים שלנו היום חשופים לכל אמצעי התקשורת ומודעים לכל אירוע חדשותי. אך מכיוון שרק התאונות הקטלניות מדווחות הם פחות מודעים לכך שגם אלה אשר חוו תאונת דרכים אך לא שילמו בחייהם חווים לאחריה טראומה המלווה בקשיים שונים הן פיזיים והן נפשיים. ללא ספק מדובר בנושא רגיש מאוד אשר יש לדבר עליו בזהירות מרבית אך אין לתת לקושי זה לגרום להתעלמות משיח בנושא בעיקר בגילאים שיש מודעות לכך ושהתלמידים בגילאים הללו נמנים בין הולכי הרגל או רוכבי אופניים עצמאיים.

פעמים רבות השיח בנושא של תאונות דרכים נסוב סביב אמצעי בטיחות ודרכי הימנעות ואין ספק שמדובר בשיח חשוב מאין כמותו עם זאת מערך שיעור זה מהווה הזדמנות לשיח שיוצא מהתחום הטכני אל החלק הרגשי והוא יכול לשמש כתוסף. יש להניח שהתלמידים שלנו חווים רגשות שונים בנושא ואולי החיבור לחלק הרגשי של התופעה יעזור להם לפתח מודעות רחבה יותר לנושא ובתקווה שגם זה יהווה אמצעי עזר למאמץ הבלתי מתפשר שלנו בתאונות הדרכים.

אוכלוסיית יעד: תלמידי כיתות ד' ו'.

מטרות:

- לעודד את התלמידים לשיח רגשי בנושא תאונות הדרכים על מנת לאפשר לתלמידים ונטילציה של רגשותיהם בנושא.
- לעורר את התלמידים לתחושות שעוברים אלה אשר חוו תאונת דרכים וחשיפה לפגיעות נפשיות ופיזיות שלא מדוברות לרוב בתקשורת.
- ליצור בקרב התלמידים תחושת אחריות אישית בכל הנוגע לאמצעי בטיחות.
- להוות חלק מתכנית מניעה של תאונות הדרכים.

מערך הפעילות:

פעילות אופציונאלית לתחילת השיעור: לעשות שמש אסוציאציות למושג: תאונות דרכים. עבור המחנך זו הזדמנות מצוינת לבחון האם התלמידים משתמשים במילים המבטאות רגש ומכאן לקבל תמונת מצב לחוויה של התלמידים בכל הקשור לנושא. ייתכן ואי

השימוש במילות רגש מבטאת את הפחד וחוסר הרצון להתעסק ברגשות השליליים ומכאן על מעביר המפגש להתאים את מידת השיח להלך הרוח הכיתתי.

להקריין את הסרטון המצ"ב.

שאלות לדין:

- איך הרגשתם במהלך הצפייה בסרט?
- איך לדעתכם מרגיש נועם במפגש המחודש לאחר התאונה עם חבריו לכיתה?
- איך ניתן לעזור לתלמיד אשר חווה תאונת דרכים?
- איך אתם מרגישים בכל פעם כאשר אתם שומעים על תאונת דרכים שהתרחשה?

הרציונל:

העולם כולו ובפרט מדינת ישראל נלחמים באופן תדיר בנושא של תאונות הדרכים. לצערנו כל שנה אנו עדים לסיפורים כואבים ובלתי נתפסים של קורבנות וכולנו מגויסים לעשות הכל על מנת להילחם בתופעה הזו וכאן מגיע תפקידנו כאנשי חינוך. פעולות רבות נעשות על מנת לחנך את התלמידים שלנו להתנהג בבטחה כהולכי רגל וכרוכבי אופניים ואין כל צל של ספק שזהו המאמץ החשוב ביותר בכל הנוגע לתופעה זו. מערך שיעור זה מהווה הצעה לשיח רגשי יותר בנושא באופן רגיש וזהיר כפי הנדרש.

בסרט שלפנינו מסופר על נועם תלמיד אשר בקיץ עבר תאונת דרכים עם הוריו. נועם חוזר ללימודים ובהתחלה לא מדבר עם חבריו. החברים מגלים שהתאונה גרמה לנועם לטראומה אשר בעקבותיה הוא מגמגם ולמעשה מוצאים דרך לעזור לו לא להתבייש בגמגום שלו ע"י מאמץ כיתתי חברי. למעשה בסרט אין צילומים קשים והוא מתעסק בעיקר בחוויה של הילד אל מול חבריו לכיתה. מדובר בסרט אשר שם דגש לערך החברות וסיפור המסגרת הינה תאונת הדרכים שעבר התלמיד.

מכיוון שהסרט אינו מכיל תמונות ושיח קשה אלא נוגע בנושא תאונות הדרכים בדרך עקיפה למעשה הסרט מהווה הזדמנות לשיח רגשי בנושא ומקדם את האפשרות שהמרחב הכיתתי יהווה עבור תלמידינו מרחב פתוח לשיח כנה ופתוח ולתת לגיטימציה לכל אשר עובר עליהם בעיקר בתקופה של גל תאונות הדרכים לצערנו גובר וגובה קורבנות צעירים.

מאחלים לכם פעילות נפלאה ומפירה

קבוצת אפקי תקשורת וצוות אפקים

03-9369475

דנה ואורית 052-8898900